

Dokument nr. 15:10.

(1996-97)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar.

Spørsmål nr. 96 - 103.

13. mars - 19. mars 1997.

Innhold

Spørsmål	Side
96. Fra stortingsrepresentant Oscar D. Hillgaard vedr. bruk av gummibåter på over Adventfjorden på Svalbard, besvart av nærings- og handelsministeren	3
97. Fra stortingsrepresentant Thorhild Widvey, vedr. avklaring av «serviceproviders» rolle innen telekommunikasjon, besvart av samferdselsministeren	4
98. Fra stortingsrepresentant Erling Folkvord vedr. fotoarkiv av personer som deltar i politiske demonstrasjoner, besvart av justisministeren	4
99. Fra stortingsrepresentant Øystein Djupedal, vedr. morsmålsopplæring i grunnskolen og EØS-avtalen, besvart av kirke-, utdannings- og forskningsministeren	5
100. Fra stortingsrepresentant Ragnhild Queseth Haarstad, vedr. Norske Skogs bygging av en ny papirgjenvinningsfabrikk, besvart av miljøvernministeren	6
101. Fra stortingsrepresentant Eva R. Finstad, vedr. restaurering og utsmykning av Kampen kirke, besvart av finansministeren	8
102. Fra stortingsrepresentant Lisbeth Holand, vedr. det kinesiske statsbesøket og politiets opptreden, besvart av justisministeren	8
103. Fra stortingsrepresentant Eilef A. Meland, vedr. det nye skattesystemet for rederiselskaper, besvart av finansministeren	9

Dokument nr. 15:10.

(1996–97)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar.

Spørsmål nr. 96.

Innlevert 13. mars 1997 fra stortingsrepresentant Oscar D. Hillgaard.

Besvart 19. mars 1997 av nærings- og handelsminister Grete Knudsen.

Spørsmål:

«Vil næringsministeren bidra til at turistbedrifter på Svalbard gis mulighet til å nytte gummibåter ved nødvendig passasjerbefordring over Adventfjorden mv. slik Sysselmannen går inn for?»

Begrunnelse:

I henhold til Svalbardposten nr. 9 28. februar 1997, har Sjøfartsdirektoratet gitt Svalbrad Safari avslag på søknad om å nytte såkalte Zodiac gummibåter ved befordring av gjester over Adventfjorden. Sysselmannen har tidligere gått inn for søknaden på nærmere vilkår, herunder overlevelsesdrakter til alle og VHF radio ombord.

I forbindelse med utviklingen av tradisjonell næringsvirksomhet på Svalbard, er økologisk forsvarlig turisme et av de viktigste alternative næringsveier. Tatt i betraktning at de omsøkte gummibåter er blant de desidert sikreste transportmåter til sjøs overhodet - i mindre skala nyttes slike sogar til «rafting» i de villeste stryk - og at landstigning medfører minst mulig fare på grunn av liten avstand fra båtripec til strand, så virker Sjøfartsdirektoratets avslag unødvendig formalistisk. Avslaget skal være begrunnet i at fartsområdet rundt Svalbard klassifiseres som «liten kystfart», noe som igjen krever overbygde fartøyer. I den virkelige verden vil antagelig en slik Zodiac med overlevingsdrakt være et tryggere transportmiddel enn et tradisjonelt skrog, selv på Svalbards isfylte østside. Dersom vi ønsker å bidra til en positiv utvikling på øygruppen bør vi vel sikre at

næringsutøvere får rammevilkår som er realistiske og forholder seg til de virkelige naturforhold i Arktis.

Svar:

Fart på Svalbard anses etter forskriftene i utgangspunktet som fartsområde «Europeisk fart». Tilfredsstillelse av krav som for liten kystfart kan imidlertid aksepteres for tidsrommet 1. juni til 30. september. Det forutsettes da blant annet at fartøyet har tilpasset navigasjonsutstyr og redningsutstyr, og er egnet for fart i is (inkudert isforsterkning/ishud).

Gummibåt - som søknaden fra Svalbard Safari gjaldt - tilfredstiller ikke forskriftens minimumskrav til bygging, utrustning og anvendelse for passasjerfartøy i liten kystfart. Sjøfartsdirektoratet fant det derfor ikke sikkerhetsmessig forsvarlig å utstede sertifikat for denne type fartøy til slik anvendelse. Normal passasjerbefordring med åpen gummibåt tillates bare i helt innelukket farvann, altså 4 fartsområder mindre enn det trafikken på Svalbard kommer inn under.

Imidlertid er dette ikke å anse som passasjerbefordring i vanlig betydning, og jeg er enig med spørsmålstilleren i at det er viktig å opprettholde og utvikle turisme som er innenfor det økologisk forsvarlige i Svalbardområdet. Jeg har derfor bedt Sjøfartsdirektoratet å vurdere om det er mulig å fastsette spesielle sikkerhetskrav for den type aktivitet det her er snakk om. Forutsetningen må være at den kan gjøres minst like sikker som vanlig passasjerbefordring.

Spørsmål nr. 97.

Innlevert 13. mars 1997 fra stortingsrepresentant Thorhild Widvey.

Besvart 21. mars 1997 av samferdselsminister Sissel Rønbeck.

Spørsmål:

«Jeg viser til brev av 5. september 1996 fra advokat Eivind Bjøralt vedr. rettslige aspekter ved en «service-providers» virksomhet og brev av 4. februar 1997 fra advokat Morten Steenstrup vedr. service-providers plassering i telemarkedet - myndighetenes rammebetingelser.

Utviklingen av nye tjenester og produkter er avgjørende for at Norge skal ligge i første rekke innen bruk av telekommunikasjon. En serviceprovider som videreselger kommunikasjonstid i kombinasjon med egenutviklede verdiøkende tjenester til sluttbruker vil kunne sikre at publikum og næringslivet får tilgang til de beste og billigste teletjenester. Det er derfor viktig å få avklart serviceproviders rettslige stilling.

Er departementet enig i at en serviceprovider faller utenfor konsesjonsplikten etter telekommunikasjonslovens kap. 2?»

Svar:

Etter gjeldende teleregulering kan en tjenesteleverandør med utgangspunkt i offentlig telenett og konsesjonspliktig teletjeneste tilby og levere ikke konse-

sjonspliktige teletjenester som f. eks. verdiøkende taletjenester og rene dataoverføringstjenester.

Konsesjonspliktig område for teletjenester omfatter etter teleloven nå offentlig telefontjeneste i det faste nettet og i mobilnettene. Hvorvidt telelovens regler om konsesjonsplikt får anvendelse for en såkalt service provider (tjenesteleverandør), vil i det enkelte tilfelle måtte avgjøres ut fra en konkret vurdering av hvilke tjenester som tilbys.

Offentlig telefontjeneste vil være konsesjonspliktig også etter 01.01.98. Konsesjonsplikten vil imidlertid da ikke innebære en antallsbegrensning, med mindre det dreier seg om knappe ressurser (frekvenser). Departementet arbeider nå med utforming av det regelverket som skal gjelde fra 1998. Jeg viser til at Stortinget sommeren 1996 behandlet St prp nr 70 (1995-96), jf Innst S nr 284 (1995-96), som bl.a. inneholder en nærmere omtale av rammene for det regelverk som skal gjelde etter at de resterende enretter i telesektoren er avviklet.

Den saken det er vist til i spørsmålet er for øvrig fortsatt til vurdering i departementet, og vil bli behandlet og besvart i tilknytning til det pågående regelverksarbeidet. Jeg kan derfor ikke nå gå nærmere inn på dette her. Utkast til regelverk som utarbeides i departementet med sikte på 1998-situasjonen vil bli sendt på høring på vanlig måte.

Spørsmål nr. 98.

Innlevert 14. mars 1997 fra stortingsrepresentant Erling Folkvord.

Besvart 25. mars 1997 av justisminister Gerd-Liv Valla.

Spørsmål:

«Eg viser til § 52 i foretningsordenen og ber om at følgjande spørsmål med grunngiving blir sendt over til justisministeren for å få eit skriftleg svar:

1. mars gjennomførte Oslo-politiet ei omfattande filming av dei rundt 400 personane som deltok i ein demonstrasjon mot forsøket på å etablere ein tilhaldsplass for nazistar på Alnabru. Politiet hadde rigga opp ei sluse som alle måtte passere før dei kom fram til nazilokalet. Demonstrasjonsdeltakarane måtte passere ein og ein, eventuelt to og to på 1,5 - 2 meters avstand frå ein polititeneestemann med videokamera. Ein uniformert politimann stadfesta at mannen med kamera var ein kollega. Politiet kunne på denne måten sikre seg portrettfoto av dei som deltok

i demonstrasjonen. Eg ber om å få justisministerens syn på bruk av denne politimetoden og bruk av film og kopiar etter demonstrasjonen og i den samanheng justisministerens syn på om politiet skal bygge seg opp eit fotoarkiv av personar som deltar i politiske demonstrasjonar.»

Grunngjeving:

Det som skjedde i dette tilfellet er ein type «førebyggjande» etterforskning som ikkje har vori almennt godtatt i Norge. Dvs. at politiet skaffar seg foto av personar som ikkje gjer noko ulovleg, men som politiet frykter skal gjere noko ulovleg på eit seinare tidspunkt. Det går sikkert an for politiet å argumen-

tere for at ein slik fare var tilstades, ettersom det var ein liknande demonstrasjon på same stad ved eit tidlegare høve og fordi det den gongen var eit mindretal av demonstrasjonsdeltakarane som gjennomførte hærverk på ei bygning. Men problemstillinga denne gongen er at det ikkje skjedde noko som var ulovleg 1. mars. Likevel sikra politiet seg eit omfattande film- og portrettmateriale. Dette materialet kan kun brukast til å byggje opp fotoarkiv - eller byggje ut dei arkiva som ulike avdelingar i politiet frå før har av fotos - av politiske aktive personar.

Derfor er det viktig å få eit klart svar frå justisministeren både om kva som har skjedd med råfilm og kopiar av enkeltportrett etter demonstrasjonen 1. mars og korleis justisministeren meiner at politiet skal gå fram i liknande situasjonar i framtida. Denne typen systematisk portrettfotografering av personar som oppheld seg på offentlig stad i lovleg, politisk ærend, utan først å be om samtykke til slik fotografering, er eit sterkt inngrep mot dei personane det gjeld. Når det er politiet som gjer dette, og det er mulighet for at fotos blir arkivert hos politiet for seinare bruk i påkomande tilfelle, blir situasjonen langt alvorlegare.

Ettersom det er vel kjend at POT gjennom fleire tiår har bygd opp omfattande personarkiv, og ettersom det er like kjend at det er eit tett samarbeid mellom POT og andre deler av politiet, så bør statsråden gi klare svar som gjeld for denne typen fotografering frå politiet si side.

Svar:

Jeg har innhentet informasjon fra politimesteren i Oslo og kan opplyse:

I forbindelse med tidligere demonstrasjon på Alnabru den 01.02.1997 ble det bl.a. gjort skadeverk mot bygning. Det var kjent for politiet at det skulle

avholdes ny demonstrasjon i samme området 01.03.1997. Ut fra erfaringene fra den første demonstrasjonen fant politiet det nødvendig iverksette tiltak for opprettholde den alminnelige ro og orden samt avverge lovbrudd. Ut fra tidligere erfaringer fant man det også viktig søke sikre bevis i tilfelle lovovertrædelser.

Etter politilovens § 7 kan politiet treffe regulerende tiltak når det foreligger fare for bl.a. ordensforstyrrelser, bl.a. regulere ferdsel og ta farlige gjenstander i forvaring. I det foreliggende tilfelle skjedde dette ved at deltakerne i demonstrasjonen måtte passere en «sluse» bemannet av politiet. Iflg. opplysninger fra Oslo politikammer førte dette til at en del av deltakerne kastet fra seg stokker, kjepper, tomflasker m.m. Etter det opplyste anser jeg tiltaket hensiktsmessig for forebygge en alvorlig utvikling.

Det ble videre foretatt video-opptak av personer som passerte «slusen». Dette ble gjennomført av personell som var lett identifiserbare som polititjenestemenn. Hensikten med dette tiltaket var sikre identifisering dersom enkelte skulle begå straffbare handlinger i ly av demonstrasjonen.

Det er ikke noen lovbestemmelser som regulerer det å foreta denne type video-opptak. Det understrekes imidlertid at det ikke er ulovlig gjøre opptak av menneskeansamlinger eller enkeltpersoner dersom dette gjøres åpenlyst som i dette tilfellet.

Oslo politikammer vil ikke foreta registrering eller bearbeiding av video-materialet for opprette «fotoarkiv» over personer som deltar i demonstrasjoner.

Det er opplyst at Oslo politikammer fortsatt vurderer spørsmål om eventuelle straffesaker. Politiet vil slette opptakene når de er vurdert ikke ha noen bevismessig verdi eller de har vært benyttet som bevis i eventuell straffesak. Den bevismessige vurdering tilligger påtalemyndigheten og er således utenfor Justisministerens myndighetsområde.

Spørsmål nr. 99.

Innlevert 17. mars 1997 fra stortingsrepresentant Øystein Djupedal.

Besvart 21. mars 1997 av kirke-, utdannings- og forskningsminister Reidar Sandal.

Spørsmål:

«Ifølge opplysninger fra Norsk Lærerlag er Norge gjennom EØS-avtalen forpliktet til å gi morsmålsopplæring i grunnskolen til barn fra EU-land, mens barn fra andre land ikke har den samme rettighet. Hvis dette medfører riktighet, vil ikke det skape en urettferdig behandling av elever i den norske skole ettersom Regjeringen ikke vil lovfeste retten til morsmålsopplæring?»

Svar:

I Ot prp nr 36 (1996-97) om lov om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa, er det i forslaget til § 2-8 *Om opplæring for elevar frå språklege minoritetar*, gitt hjemmel for å gi forskrifter om plikt for kommunene til å gi særlig opplæring for elever fra språklige minoriteter.

De implikasjoner Rådsdirektiv 77/486 EØF av 25 juli 1977 har, vil bli vurdert nærmere når departementet skal gi forskrifter til den nye opplæringslova, etter at den er ferdigbehandlet av Stortinget.

Spørsmål nr. 100.

Innlevert 17. mars 1997 fra stortingsrepresentant Ragnhild Queseth Haarstad.

Besvart 21. mars 1997 av miljøvernminister Thorbjørn Berntsen.

Spørsmål:

«Ifølge Dagbladet 17. mars 1997 har departementet gått med på å utsette Norske Skogs bygging av en ny papirgjenvinningsfabrikk med avsvertingsanlegg på ubestemt tid. Hva inneholder avtalen mellom departementet og Norske Skog, og med hvilken begrunnelse har departementet gått med på en utsettelse på ubestemt tid?»

Svar:

Jeg viser til spørsmål 100 vedrørende innholdet i departementets avtale med Norske Skog og begrunnelsen for at departementet har gått med på at Norske Skog utsetter byggingen av et returfiberanlegg på ubestemt tid.

Miljøverndepartementet og Norske Skogindustrier ASA inngikk den 7. november 1996 en avtale som bl.a. innebærer at Norske Skog forplikter seg til å bygge et returfiberanlegg med en årlig kapasitet på minimum 100 000 tonn returpapir. Når anlegget skal stå ferdig er ikke tidfestet, men Norske Skog har fram til anlegget står ferdig påtatt seg betydelige økonomiske forpliktelser for å sikre stabile og forutsigbare rammebetingelser for gjenvinning av returpapiret. Det vises for øvrig til kopi av avtalen som følger vedlagt.

Avtalen av 7. november 1996 erstatter tidligere avtale mellom Miljøverndepartementet og Norske Skog av 1992, med tilleggsavtale i 1995, som bl.a. innebar at Norske Skog i løpet av 1998 skulle bygge et returfiberanlegg med en årlig kapasitet på 100 000 tonn returpapir. For å sikre lønnsomhet ved et slikt anlegg ønsker Norske Skog at det bygges i forbindelse med utvidelse av selskapets produksjonskapasitet for papir i Norge. I en situasjon med avsetningsproblemer for returpapir bl.a. på grunn av stagnasjon i papirmarkedet globalt, anser Norske Skog det som lite aktuelt å øke produksjonskapasiteten i Norge nå. Dette var bakgrunnen for den nye avtalen som ble inngått i 1996. Miljøverndepartementet forutsetter imidlertid at nåværende avtale med Norske Skog gir stabile og forutsigbare rammebetingelser for gjenvinning av returpapir.

Når det gjelder en del av oppslagene som nylig har vært i pressen om at innsamlet papir går på fyllplass, er disse ikke korrekte. De faktiske forhold er i følge oversikter fra Statens forurensningstilsyn at av de ca. 340 000 tonn papp og papir som årlig samles inn fra husholdninger og virksomheter, blir ca. 130 000 tonn bølgepapp o.l. materialgjenvunnet ved

norske bedrifter, 170 000 tonn hvitt papir (aviser, ukeblader m.m) materialgjenvinnes ved norske og europeiske fabrikker, 25 000 tonn har blitt eksportert til Asia, ca. 6 000 tonn har gått til energiutnyttelse ved biobrenselanlegg tilknyttet papir-industrien i Norge og 8 - 10 000 tonn ligger i dag på lager. Ved eksport av returpapir til Asia har det vært benyttet ledig returtransportkapasitet på båter som går mellom Europa og Asia.

Selv om avsetningssituasjonen for innsamlede aviser og ukeblader i dag er vanskelig, betyr dette altså ikke at papiret går på fyllplass. Avsetningsproblemer har imidlertid ført til at økonomien i innsamlingen i en periode har vært dårlig. Norske Skog har derfor nå i en periode brukt betydelige midler for å sikre økonomien i innsamlingen.

Vedlegg til svar:

Avtale mellom Norske Skogindustrier ASA og Miljøverndepartementet om gjenvinning av returpapir

1. Bakgrunn:

Norske Skogindustrier ASA (Norske Skog) og Miljøverndepartementet inngikk 3. desember 1992 en avtale, endret ved tilleggsavtale av 9. januar 1995, som bl.a. innebærer at Norske Skog skal bygge et returfiberanlegg i Norge med en årlig kapasitet på minimum 100 000 tonn returpapir i løpet av 1998.

Norske Skog ønsker at et slikt anlegg bygges i forbindelse med en utvidelse av Norske Skogs produksjonskapasitet for avisepapir i Norge. Av markedsmessige grunner vurderer for tiden Norske Skog utvidelse av denne produksjonskapasiteten som lite aktuelt.

I løpet av 1996 har det oppstått betydelige avsetningsvanskeligheter for innsamlet norsk returpapir. Årsaken til dette er at innsamlingen av returpapir både i Norge og ellers i Europa har økt betydelig, samtidig som etterspørselen etter returpapir til materialgjenvinning ikke har økt tilsvarende. Dette har ført til fallende priser på returpapir, samtidig som det i perioder har vært begrensede eksportmuligheter.

2. Formål:

Avtalens formål er å redusere miljøproblemene forårsaket av papiravfall ved å sikre at returpapir gjenvinnes der dette ut fra en avveining av miljøhensyn, ressurs-hensyn og økonomiske forhold er berettiget.

3. Definisjoner:

I denne avtalen menes med:

returpapir - papiravfall av avsvertingskvalitet, f.eks. aviser, ukeblader, tidsskrifter, reklame, kataloger, bøker m.m.

gjenvinning - nyttiggjøring av avfallsmaterialer ved materialgjenvinning eller energiutnyttelse

materialgjenvinning - utnyttelse av avfall slik at materialet beholdes helt eller delvis, enten til sitt opprinnelige formål eller til andre formål. For returpapiret innebærer dette at papiret utnyttes til produksjon av ulike typer papir, emballasje, isolasjonsmateriale, bygningsplater m.m.

energiutnyttelse - utnyttelse av energien i returpapiret gjennom forbrenning

returfiberanlegg - anlegg for avsverting og behandling av returpapir til papirproduksjon.

4. Norske Skogs forpliktelser:

For å sikre gjenvinning av innsamlet norsk returpapir både på kort og lang sikt, vil Norske Skog bidra på følgende måte:

a) Norske Skog skal bygge og sette i drift et returfiberanlegg med en årlig kapasitet på minimum 100 000 tonn returpapir.

b) Norske Skog skal legge til rette for at returpapir kan energiutnyttes ved selskapets egne anlegg. Returpapiret skal supplere og/eller erstatte annet brensel, og forbrennes i anlegg med høy grad av energiutnyttelse når dette er et økonomisk forsvarlig alternativ til materialgjenvinning.

c) Norske Skog skal sørge for at alt returpapir som samles inn frem til 31. desember 1996 eller som allerede er samlet inn og ligger på lager, ut over hva som normalt ligger på lager, sikres avsetning til gjenvinningsformål på følgende måte:

Norske Skog yter en kontantstøtte på 150 kr/tonn returpapir som i perioden går til særskilt eksport eller energiutnyttes, på vilkår som fastsettes nærmere av Norske Skog.

d) Norske Skog skal med virkning fra 1. januar 1997 opprette et fond med en grunnkapital på 15 mill NOK. Fra og med 1998 skal Norske Skog styrke fondet med 10 mill. NOK årlig frem til returfiberanlegget er satt i drift. Norske Skogs årlige ansvar

for å styrke fondet er begrenset slik at den samlede kapital i fondet ikke overstiger 40 mill. NOK. Fondet skal brukes til å hindre stopp i separat innsamling og gjenvinning av returpapir ved å bidra til stabile og forutsigbare rammebetingelser for avsetning av returpapir til gjenvinning, f.eks. ved at det gis tilskudd til energiutnyttelse eller ekstraordinær eksport til materialgjenvinning.

Ikke benyttede fondsmidler vil kunne overføres til investeringer i et returfiberanlegg i regi av Norske Skog.

5. Miljøverndepartementets forpliktelser:

a) Miljøverndepartementet vil arbeide for en fortsatt økning i innsamlingen og gjenvinningen av returpapir gjennom bruk av ulike virkemidler, herunder arbeide for å innføre en sluttbehandlingsavgift på avfall, jf. omtale i St. prp. nr. 1 (1996-97) for Miljøverndepartementet, s 98.

b) Innenfor de årlige budsjettmessige rammer vil Miljøverndepartementet vurdere å bidra med investeringsstøtte til bygging av et returfiberanlegg. Beløp og vilkår vil bli nærmere spesifisert i et eget tilsagnsbrev på bakgrunn av en konkret søknad fra Norske Skogindustrier A.S.

6. Avsluttende bestemmelser

Avtalen av 3. desember 1992 med endringer i tilleggsavtale av 9. januar 1995 oppheves ved denne avtale.

Denne avtalen utelukker ingen fra å samle inn eller gjenvinne returpapir, eller fra å organisere systemer for innsamling og gjenvinning av slikt avfall.

Vesentlige endringer i rammebetingelsene for denne avtalen av økonomisk, politisk, miljømessig eller markedsmessig karakter, gir grunnlag for reforhandling av avtalen eller deler av denne.

Oslo, 7. november 1996

For
Miljøverndepartementet

Thorbjørn Berntsen

For Norske
Skogindustrier ASA

Jan Reinås

Spørsmål nr. 101.

Innlevert 18. mars 1997 fra stortingsrepresentant Eva R. Finstad.

Besvart 1. april 1997 av finansminister Jens Stoltenberg.

Spørsmål:

«Jeg stiller derfor spørsmål til Finansministeren om han kan rydde opp i denne saken slik at Kampen Kirke kan få tilbakebetalt momsen for de 6 første glassmaleriene»

Begrunnelse:

I forbindelse med restaurering og utsmykning av Kampen Kirke, laget billedkunstneren Peer Lorentz Dahl glassmalerier til kirken. Glassmaleriene ble utført ved Atelier for glasskunst - Per Steen Hepsgård - i perioden 1989 til 1994.

De første 6 glassmaleriene ble det innkrevet moms for, mens de 10 etterfølgende ble vurdert etter Merverdiavgiftsloven, kap. 97, og derfor ikke ilagt moms.

Senere har også Franz Widerberg utført glassmalerier på samme verksted til en kirke på Vestlandet, og her ble det heller ikke betalt moms ved innførselen. Et viktig punkt i vurderingen av hvorvidt moms skal ilegges er om objektet er vanlige masseproduserte blyinnfattede glassruter til bruk i vanlige boliger, - eller om det er unike glassmalerier skapt av en kunstner og kun utført ved verksted i Danmark. Glassmaleriene til Kampen Kirke er alle unike kunstneriske glassmalerier.

Den praksis som er fulgt ved innførsel av de 10 siste glassmaleriene til Kampen Kirke og f.eks. vurdering av Widerbergs glassmalerier, viser at Tolldirektoratet er kommet frem til en annerledes vurdering av Merverdiavgiftsloven. Det som da er under-

lig er at Tolldirektoratet ikke kan omgjøre vedtaket om momslegging ved innførsel av de første 6 maleriene til Kampen Kirke. For Kampen Kirke er dette selvfølgelig av stor økonomisk betydning.»

Svar:

Etter merverdiavgiftsloven § 5 første ledd nr 1 a er omsetning fra opphavsmannen (kunstneren) av egne originale kunstverk som omfattes av tolltariffens posisjoner 97.01- 97.03 unntatt fra avgiftsplikt. Dette gjelder tilsvarende ved innførsel, jf merverdiavgiftsloven § 63 annet ledd.

Spørsmålet om tarifferingen av omhandlede glassmalerier har tidligere vært vurdert i Finansdepartementet. Departementet fastholdt i vedtak av 16. mars 1992 at glassmaleriene hørte under varenummer 70.16.9010 i tolltariffen, og altså ikke under posisjonene 97.01-97.03 som ville gitt avgiftsfritak ved innførselen. Videre er spørsmål om omgjøring av ovennevnte tariffingsvedtak vurdert i departementet, jf brev av 20. oktober 1995 fra tidligere finansminister Sigbjørn Johnsen til stortingsrepresentant Eva R. Finstad.

Jeg kan ikke se at det er grunnlag for en fornyet vurdering av saken i Finansdepartementet.

Det vises forøvrig til at definisjonen av begrepet kunstverk i § 5 første ledd nr 1 a vil bli vurdert på nytt i forbindelse med innføringen av det såkalte avansesystemet for omsetning av brukte varer, kunstverk mv, jf Ot prp nr 17 (1996-97) og Innst O nr 54 (1996-97).

Spørsmål nr. 102.

Innlevert 19. mars 1997 fra stortingsrepresentant Lisbeth Holand.

Besvart 25. mars 1997 av justisminister Gerd-Liv Valla.

Spørsmål:

«Under statsbesøket til den kinesiske President Jiang Zemin i Norge, kom det til flere konfrontasjoner mellom norsk politi og demonstranter. I ettertid har politiets handlemåte blitt sterkt kritisert, og politiet ble anmeldt for brudd på Grunnlovens paragraf 100. Norge vil i april motta nok et høytstående besøk fra Kina, ved at 12 medlemmer av Den Kinesiske Nasjonale folkekongress besøker landet som Stortingets gjester. Kan Justisministeren gjøre greie for

hvordan hun vurderer politiets opptreden i forbindelse med Jiang Zemins besøk, og hva hun eventuelt vil gjøre for at slike hendelser ikke vil gjenta seg?»

Svar:

Politimesteren i Oslo foretok en grundig gjennomgang av politiets sikkerhetsopplegg og oppgaveløsning under den kinesiske presidents besøk i Oslo 27 - 29 juni 1996 og oversendte i den forbindelse en

rapport til Justisdepartementet. Politimesteren tar i denne rapporten på enkelte punkter selvkritikk for politiets handlemåte. Departementet hadde ingen vesentlige merknader til politimesterens vurderinger.

Politimesterens rapport av 2. juli 1996 vedlegges.

Når det gjelder det forestående besøket i april fra medlemmer av Den Kinesiske Nasjonale folkekongress, forutsetter jeg at politiet gjennomfører sitt sikkerhetsopplegg i samsvar med de prinsipper for opp-

gaveløsning politimesteren i Oslo redegjør for i sin rapport fra juli 96.

Vedlegg til svar:

Rapport til Justisdepartementet om sikkerhetsopplegg og i forbindelse med statsbesøket fra Kina president den 27-29 juni 1996 følger som uttrykt vedlegg.

Spørsmål nr. 103.

Innlevert 19. mars 1997 fra stortingsrepresentant Eilef A. Meland.

Besvart 4. april 1997 av finansminister Jens Stoltenberg.

Spørsmål:

«Med bakgrunn i at det nye skattesystemet for rederiselskaper er gjort gjeldende fra 1996, bes det om at Finansdepartementet gir et anslag over skatteprovenytapet fra skipsfartsnæringen som helhet. Dersom det ikke foreligger tilfredsstillende tallmateriale for å foreta et slikt anslag, ber undertegnede om å få vite når en slik provenyberegning kan utføres.»

Begrunnelse:

Blant annet gjennom fremleggelsen av regnskapstall for børsnoterte selskaper, er enkelte virkninger av Stortingets vedtak om skattefritak gjort kjent gjennom pressen. For eksempel gjelder dette selskapet Bergesen d. y., der overskuddet i selskapet i følge Dagens Næringsliv 14.03.97 ble firedoblet som en følge av skattefritaket. Det vil være av betydelig interesse å få utført et anslag på provenytapet som en følge av det nye systemet - ikke minst på bakgrunn av at skatteregimet ble gjort gjeldende uten at det forelå beregninger over inntektsmessige konsekvenser.

Svar:

Finansdepartementet har foreløpig ikke kunnet anslå skatteprovenyet fra skipsfartsnæringen etter at de nye skattereglene er innført.

I Innst O nr 81 (1995-96) ble provenyet fra tonnageskatten etter de vedtatte satsene antatt å utgjøre i størrelsesorden 65-90 mill. kroner. I tillegg kan det komme et visst årlig proveny som følge av at rederne tar ut utbytte fra rederiselskapene.

Det er pr i dag ikke mulig å anslå skattereduksjonen for rederiene som følge av det nye skatteregi-

met. I inntektsåret 1995 betalte skipsaksjeselskapene 636 mill. kroner i skatt. Denne skatten er imidlertid ikke uten videre en god indikasjon på provenybortfallet. For det første vil trolig en del skipsaksjeselskaper ikke falle inn under ordningen, mens andre rederiselskaper som ikke var organisert som aksjeselskap i 1995 kan komme innenfor.

Videre kan det være grunn til å tro at skatteinntektene fra rederiselskaper ville økt i årene framover ved en videreføring av ordinær overskuddsbeskatning. Det skyldes blant annet at stadig flere rederiselskaper trolig ville kommet i skatteposisjon i årene framover som følge av at de ikke lenger ville nytt godt av de gunstige overgangsordningene etter skattereformen. En indikasjon på dette er at flere rederiselskaper har satt av betydelige midler til å betale framtidige latente skatteforpliktelser (utsatt skatt). En betydelig del av disse avsetningene vil trolig bli regnskapsmessig (men ikke skattemessig) inntektsført fra 1996 og de nærmeste årene som følge av at rederiene slipper å betale årlig skatt på overskudd i det nye skattesystemet. I inntektsåret der denne inntektsføringen foretas, kan rederiselskapene få store regnskapsmessig overskudd. Dette er imidlertid en engangsvirkning og viser ikke hva det skattepliktige overskuddet i dette året ville ha vært hvis vedkommende rederiselskap fortsatt hadde blitt skattlagt etter de ordinære reglene.

På bakgrunn av den mangelfulle inntekts- og skattestatistikken over rederiselskaper som faller inn under den nye skatteordningen, forbereder Finansdepartementet et opplegg for å utarbeide regnskaps- og ligningsstatistikk for disse selskapene. Det tas sikte på at dette materialet skal være egnet til å belyse blant annet omfanget av den skattelemningen som nå er vedtatt. Det er for tidlig å si noe om når et slikt materiale kan foreligge.

